

ISPRAVNIC, SEVER

n. 10 iulie 1871, Curtici, jud. Arad

d. 28 iulie 1954, Arad

S-a născut în familia meseriașului cizmar Ștefan Ispravnic, căsătorit cu Rozalia (n. Răducanu), fiind unul dintre cei cinci copii ai acestora. Bunicul său a fost învățătorul Petru Ispravnic.

Școala elementară a urmat-o la Curtici, după care își continuă studiile la Liceul din Arad timp de un an (1885-1886), fiind nevoit, din cauza limbii, să se mute la Liceul Piarist din Timișoara, unde își susține bacalaureatul.

Se înscrie la Facultatea de Drept a Universității „Ferencz József” din Budapesta (1891-1895), fiind susținut material de sora sa, Silvia, învățătoare. Aici este coleg de generație printre alții, cu Aurel Vlad. Doctoratul îl obține în 24 octombrie 1896.

Stagiatura de avocat și-o face (25 februarie 1895 - 9 septembrie 1898) în biroul memorandistului Aurel Suciu și la avocații Ilie Precupă, Ioan Suciu și Virgil Bogdan. După obținerea diplomei de doctor și promovarea examenului de avocat, va prelua cabinetul avocațial al lui Aurel Suciu din Arad. S-a înscris ca avocat deplin în 24 martie 1898 în Baroul Arad, fiind membru până în 1948, când a fost exclus, prin măsurile de epurare practicate de regimul comunist.

Se căsătorește cu Adriana Șiclău, fiică de preot, nepoată de soră a lui episcopului de Oradea, Roman Ciorogariu.

A colaborat intens la *Tribuna* și *Românul* și a fost un apropiat al lui Ioan Russu Șirianu și a lui Sever Bocu.

A activat în conducerea PNR din comitatul Arad, iar din 1910 a făcut parte din Comitetul central al PNR.

A fost acționar al Băncii *Victoria* din Arad, făcând parte din organismele de conducere ale acesteia. A lucrat, la începuturile carierei, în cadrul băncii pentru o perioadă, ca juriconsult.

După izbucnirea războiului a fost mobilizat la Brod (în Croația), la Tribunalul Militar, fiind adus apoi la Garnizoana din Arad, la partea sedentară.

A fost ales delegat din partea cercului electoral Pecica la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia.

La Adunarea Națională a participat și soția sa Adriana Ispravnic, fiind delegată de *Reuniunea femeilor Române din comitatul Arad*, alături de Elena Cicio-Pop și Elena Goldiș.

A făcut parte din corpul de specialiști care au contribuit la punerea în aplicare a decretelor privind organizarea justiției. A fost numit în *Consiliul superior de disciplină și afaceri administrative pentru avocați*, alături de avocați cu experiență Iuliu Popescu, Andrei Pop, George Dobrin, Aurel Socol, Aurel Isac, Ioan Papp, George Popescu etc.

După Unire și-a continuat activitatea de avocat, fiind ales încă din 1921 în consiliul de conducere al Baroului arădean, fiind prodecan al Baroului din anul 1935 până în anul 1941, când și-a înaintat demisia împreună cu decanul dr. Silviu Moldovan. Pentru perioada 1941-1945 va fi ales decan.

A fost ales în două rânduri senator.

În 1930 decide să se alăture proiectului politic al lui Gheorghe Brătianu.

A fost decorat cu *Ordinul Coroana României* în grad de cavaler (1922) și *Ordinul Steaua României* în grad de ofițer (1926).

După instaurarea regimului comunist este exclus din Barou și i se refuză pensia, ca în scurtă vreme să piardă toate proprietățile și casa. Excluderea din barou s-a făcut pe considerentul că a desfășurat activitate gazetărească și politică liberală profascistă.

În 16 august 1952, la vârsta de 81 de ani, este ridicat împreună cu fiul său și duși la Penitenciarul din Aiud. Este eliberat în preajma Crăciunului aceluiași an, însă fiul său Sever Ispravnic jr. va fi închis, fără a fi pus sub acuzare, la Pitești, până în anul 1954.